

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
כדרכי יונה	רבא:										!	◊	קז.				
אתיא שם שם, מה להלן לא ענש אלא א"כ הזהיר, אף כאן לא ענש אלא אם כן הזהיר.	דאמר רבי יונה:										!	◊	קז.				
אשכחן מוקטרי פנים שהעלן לחוץ, מוקטרי חוץ שהעלן לחוץ מנין?												^	◊	קז.			
אמר קרא: (ויקרא יז) ואליהם תאמר, על הראשונים תאמר.	רב כהנא:											!	◊	קז.			
מי כתיב ועליהם? ואליהם כתיב	מתקיף לה רבא:										ז		קז.				
ואליהם תאמר - לערב פרשיות.	אלא כדתנא דבי ר' ישמעאל:											!	◊	קז.			
אתיא הבאה הבאה, מה להלן מוקטרי חוץ, אף כאן מוקטרי חוץ.	רבי יוחנן:												!	◊	קז.		
שלישם ושש כריתות בתורה	מתקיף לה רב ביבי, הא דתנן:											ז	◊	קז.			
תלתין ושב הויין, דאיכא המעלה והמעלה												ז		קז.			
קשיא.												■	◊	קז.			
הזורק מקצת דמים בחוץ חייב	והדתנן:												■	^	◊	קז.	
מנלן?														^	◊	קז.	
נפקא ליה מדתניא:														!	◊	קז.	
(ויקרא יז) דם יחשב - לרבות הזורק, דברי רבי ישמעאל	[תניא- רבי ישמעאל]												■	!	◊	קז.	
(ויקרא יז) או זבח - לרבות את הזורק.	רבי עקיבא:													■	!	◊	קז.
ורבי ישמעאל האי או זבח מאי עביד ליה?														ז		קז.	
לחלק.	[רבי ישמעאל]													!	◊	קז.	
ור' עקיבא לחלק מנא ליה?														ז		קז.	
נפקא ליה (ויקרא יז) מלא יביאנו.	[רבי עקיבא]													!	◊	קז.	
ורבי ישמעאל?														ז		קז.	
ההוא מיבעי ליה: על השלם הוא חייב ואינו חייב על החסר.	[רבי ישמעאל]													!	◊	קז.	
ורבי עקיבא?														ז		קז.	
נפקא ליה (ויקרא יז) מלעשות אותו.	[רבי עקיבא]													!	◊	קז.	
ור' ישמעאל?														ז		קז.	
חד למוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ, וחד למוקטרי חוץ שחסרו והעלו בחוץ	[רבי ישמעאל]													!	◊	קז.	
יכול מוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ חייב? ת"ל: לעשות אותו, על השלם חייב ואינו חייב על החסר	והא תניא, רבי ישמעאל:													■	◆	◊	קז.
מוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ - חייב.	רבי עקיבא:													■	◆	◊	קז.
ורבי עקיבא האי דם יחשב מאי עביד ליה?														ז		קז.	
לרבות שחיטת העוף.	[רבי עקיבא]													!	◊	קז.	

<p>מקרא-key:</p> <p>disputants-חולקים-statement מימרא ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment story-מעשה-O</p>	<p>⊗ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	---

זבחים-השוחט והמעלה	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator										קו			
			א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		כ		
ורבי ישמעאל?										⊗						קו
נפקא ליה (ויקרא יז) מאו אשר ישחט.	[רבי ישמעאל]									!					◇	קו
ורבי עקיבא?										⊗						קו
ההוא מיבעי ליה: על השוחט הוא חייב ולא על המולק.	אמר לך: [רבי עקיבא]									!					◇	קו
ור' ישמעאל?										⊗						קו
נפקא ליה מזה הדבר	[רבי ישמעאל]									!					◇	קו
אשר ישחט - אין לי אלא שוחט בהמה, שחט עוף מנ"ל? ת"ל: או אשר ישחט, יכול אף המולק? ודין הוא: מה שחטיה דאין דרך הכשירה בפנים - חייב, מליקה שדרך הכשירה בפנים - אינו דין שהוא חייב ת"ל: (ויקרא יז) זה הדבר.	דתניא:									!					◇	קו
ורבי עקיבא?										⊗						קו
ההוא מיבעי ליה לגזירה שוה.	אמר לך: [רבי עקיבא]									!					◇	קו
הקומץ והמקבל דמים בחוץ פטור	והא דתנן:													⊗	^	קו
מנלן?															^	קו
ומהיכא תיתי דחייב?															⊗	קו
תיתי משחיטה										!					◇	קו
מה לשחיטה שכן פוסלת שלא לאוכלין בפסח.										⊗						קו
תיתי מזריקה										!					◇	קו
מה לזריקה שכן זר חייב עליה מיתה.										⊗						קו
תיתי מביניא										!					◇	קו:
א"כ, לא יאמר בזריקה ותיתי מביניא										⊗					◇	קו:
ותיתי משחיטה										⊗	⊗					קו:
מה לשחיטה שכן פוסלת שלא לשם אוכלין בפסח										!	⊗					קו:
תיתי מהעלאה										⊗	⊗					קו:
מה להעלאה שכן ישנה במנחה										!	⊗					קו:
שחיטה תוכיח										⊗	⊗					קו:
אלא להכי כתיב קרא ולא אתיא מביניא למימר דאע"ג דאתיא מביניא לא תיתי מביניא.											⊗				◇	קו:
שחט וזרק, לדברי ר' ישמעאל - חייב אחת, לדברי ר"ע - חייב שתים	רבי אבהו:														◇	קו:
אפי' לדברי ר"ע אינו חייב אלא אחת, דאמר קרא: שם תעשה, הכתוב עשאו לכולן עבודה אחת.	אביי:														◇	קו:
זרק והעלה, לדברי ר' ישמעאל - חייב שתים, לדברי ר"ע - אינו חייב אלא אחת	[רבי אבהו]														◇	קו:
אפי' לדברי ר"ע חייב שתים, להכי פלגינהו קרא: (דברים יב) שם תעלה ושם תעשה.	אביי:														◇	קו:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קט	
שחט וזרק והעלה - לדברי הכל חייב שתיים.	[רבי אבהו]												◊	קט
או אשר ישחט מחוץ למחנה יכול חוץ, יכול חוץ לשלש מחנות? ת"ל: (ויקרא יז) או עז במחנה, או במחנה, יכול השוחט עולה בדרום יהא חייב? ת"ל: או אל מחוץ למחנה, מה חוץ למחנה מיוחד שאין ראוי לשחיטת קדשים ולשחיטת כל זבח, יצא דרום שאע"פ שאין ראוי לשחיטת קדשי קדשים ראוי לשחיטת קדשים קלים.	ת"ר:												◊	קט
השוחט על גגו של היכל - חייב, הואיל ואין ראוי לשחיטת כל זבח.	עולא:												◊	קט
א"כ, ניכתוב קרא מחוץ למחנה ולא בעי אל פתח אהל מועד, אל פתח אהל מועד ל"ל? לאו למעוטי גגן ולרבא, א"כ נכתוב אל פתח אהל מועד, ומחוץ למחנה ובמחנה ל"ל? לאו לאתווי גגן	מתקיף לה רבא:												⚡	קט
לאיתווי כולה בפנים וצוארה בחוץ.	רב מרי:												!	קט
צוארה בחוץ, פשיטא אמאי קפיד רחמנא? אשחיטה, ושחיטה בחוץ היא													⚡	קט
אלא לאיתווי כולה בחוץ וצוארה בפנים.													!	קט
המעלה בזמן הזה - ר' יוחנן אמר: חייב	איתמר: [רבי יוחנן]												◆	קט
פטור.	ריש לקיש:												◆	קט
ר' יוחנן אמר חייב, קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא	[רבי יוחנן]												■	קט
ריש לקיש אמר פטור, קדושה ראשונה קידשה לשעתה ולא קידשה לעתיד לבא.	[ריש לקיש]												■	קט
נימא, דבפלותגא דר"א ור' יהושע קמפילג'													⚡	קט
שמעתי כשהיו בונים בהיכל, היו עושים קלעים בהיכל קלעים בעזרות, אלא שבהיכל בונים מבחוץ ובעזרות בונים מבפנים	דתנן, א"ר אליעזר:												◆	קט
שמעתי שהיו מקריבין אע"פ שאין בית, ואוכלים קדשי קדשים אע"פ שאין קלעים, קדשים קלים ומעשר שני אע"פ שאין חומה, מפני שקדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא	רבי יהושע:												◆	קט
לאו מכלל דר"א סבר: לא קידשה לעתיד לבא													⚡	קט
ממאי? דלמא דכולי עלמא - קדושה ראשונה קידשה לשעתה וקידשה לעתיד לבא, ומר מאי דשמיע ליה קאמר, ומר מאי דשמיע ליה קאמר וכי תימא, קלעים לר' אליעזר למה ליה? לצניעותא בעלמא.	רבינא לרב אשי:												!	קט
המעלה ואין בו כזית, ועצם משלימו לכזית - רבי יוחנן אמר: חייב	איתמר: [רבי יוחנן]												◆	קט
פטור.	ריש לקיש:												◆	קט
ר' יוחנן אמר חייב, חיבורי עולין כעולין דמי	[רבי יוחנן]												■	קט
ריש לקיש אמר פטור, חיבורי עולין לאו כעולין דמו.	[ריש לקיש]												■	קט
המעלה ראש בן יונה שאין בו כזית ומלה משלימו לכזית, מהו?	בעי רבא:												^	קט
לאו היינו פלוגתייהו דר' יוחנן ור"ל	רבא מפרזקיא לרב אשי:												⚡	קת
תיבעי לרבי יוחנן ותיבעי לר"ל													!	קת
תיבעי לר' יוחנן, ע"כ לא קאמר ר' יוחנן התם אלא עצם, דמינא דבשר הוא, אבל מלח דלאו מינא דבר יונה הוא לא?													^	קת
תיבעי לר"ל, ע"כ לא קאמר ר"ל התם - אלא דאי פריש מינה לאו מצוה לאסוקי, אבל הכא דאי פריש מצוה לאסוקי לא, או דלמא ל"ש?													^	קת
תיקו.													■	קת
ר' יוסי הגלילי אומר כו'.													■	קת

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-kev:	

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
מה לשוחט בפנים ומעלה בחוץ שהיתה לו שעת הכושר, תאמר בשוחט חוץ ומעלה בחוץ שלא היתה לו שעת הכושר?	השיב רבי תחת רבי יוסי הגלילי:														◊
מה לשוחט בפנים ומעלה בחוץ שכן קודש מקבלו, תאמר בשוחט בחוץ שאין קודש מקבלו?	השיב ר"א בר' שמעון תחת ר"י הגלילי:														◊
מאי בינייהו?															?
שחזטת לילה איכא בינייהו.	זעירי:														◊
קבלה בכלי חול איכא בינייהו.	רבה:														◊
טמא שאכל בין קודש כו'.															◊
שפיר קאמרי ליה רבנן לרבי יוסי הגלילי?															?
כל היכא דנטמא טומאת הגוף ואחר כך מטמא בשר - דכולי עלמא לא פליגי דחייב, שכן טומאת הגוף בכרת, כי פליגי - כשנטמא בשר ואח"כ נטמא הגוף	רבא:														◊
אמרין מיגו	דרבנן סברי:														◊
לא אמרין מיגו.	ר' יוסי הגלילי סבר:														◊
ורבי יוסי, נהי דמיגו לא אמרין, תיתי טומאת הגוף דחמירא ותחול על טומאת בשר															◊
ממאי דטומאת הגוף חמורה? דלמא טומאת בשר חמורה, שכן אין לה טהרה במקוה.	רב אשי:														◊
חומר בשחיטה מבעלייה ובעלייה מבשחיטה.															■
חומר בשחיטה, שהשוחט להדיוט - חייב, והמעלה להדיוט - פטור															◊
חומר בעלייה, שנים שאחזו בסכין ושחטו - פטורים, אחזו באבר והעלוהו - חייבין.															◊
העלה חזר והעלה וחזר והעלה - חייב על כל עלייה, דברי ר"ש	[רבי שמעון]														◆
אינו חייב אלא אחת.	רבי יוסי:														◆
ואינו חייב עד שיעלה לראש המזבח	[רבי יוסי]														◆
אפילו העלה על הסלע או על האבן - חייב.	רבי שמעון:														◆
מאי שנא המעלה להדיוט דפטור? דכתיב: (ויקרא יז) לה', בשחיטה נמי הכתיב: לה'!															◊
שאני התם, דאמר קרא: (ויקרא יז) איש איש.															◊
גבי העלאה נמי כתיב: איש איש															◊
מיבעי ליה לשנים שהעלו באבר - חייבין.															◊
אי הכי, ה"נ מיבעי ליה לשנים שאחזו בסכין ושחטו שחייבין															◊
שאני התם, דאמר קרא: ההוא, אחד ולא שנים.															◊
אי הכי, גבי העלאה נמי הא כתיב: ההוא															◊
מיבעי ליה למעוטי שוגג, אנוס ומוטעה.															◊
אי הכי, הכא נמי מיבעי למעוטי אנוס שוגג ומוטעה															◊
תרי ההוא כתיבי.															◊

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה	מימרא-statement ■ ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator																							
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ				
ואלא לה' למה ליה?																					⚡	◇	קה:		
להוציא שער המשתלח.																							◇	קה:	
חומר בהעלאה כו'.																							■	קה:	
(ויקרא יז) איש איש - מה ת"ל? לרבות שנים שאחזו באבר והעלו שחייבין, שיכול והלא דין הוא: ומה השוחט להדויט שחייב - שנים שאחזו בסכין ושחטו פטורין, המעלה להדויט שפטור - אינו דין ששנים שאחזו באבר והעלוהו פטורין ת"ל: איש איש, דברי ר"ש	ת"ר: [רבי שמעון]																						◇	קה:	
ההוא - אחד ולא שנים	רבי יוסי:																						◇	קה:	
א"כ, מה ת"ל איש איש?																							⚡	◇	קה:
דברה תורה כלשון בני אדם.	[רבי יוסי]																						!	◇	קה:
ור"ש?																							⚡		קה:
האי ההוא מיבעי ליה למעוטי שוגג, אנוס ומוטעה.	[רבי שמעון]																						!	◇	קה:
ורבי יוסי?																							⚡		קה:
מהוא - ההוא.	[רבי יוסי]																						!	◇	קה:
ור"ש?																							⚡		קה:
הוא ההוא לא דריש.	[רבי שמעון]																						!	◇	קה:
ורבי יוסי, מדהאי איש איש דברה תורה כלשון בני אדם, הך איש איש נמי דברה תורה כלשון בני אדם, ואלא השוחט להדויט דחייב מנא ליה?																							⚡	◇	קה:
נפקא ליה מדם יחשב לאיש ההוא דם שפך, ואפילו השוחט לאיש.	[רבי יוסי]																						!	◇	קה:
העלה וחזר והעלה כו'.																								■	קה:
מחלוקת בד' וה' אברים	ריש לקיש:																							◇	קה:
כי כתיב לעשות אותו - על השלם הוא חייב ואינו חייב על החסר, אכל בהמה כתיב	דמר סבר: [רבי יוסי]																							◇	קה:
אכל אבר ואבר כתיב, אבל אבר אחד - דברי הכל אינו חייב אלא אחת.	ומר סבר: [רבי שמעון]																							◇	קה:
מחלוקת באבר אחד	רבי יוחנן:																							◇	קה:
מוקטרי פנים שחסרו והעלה בחוץ - חייב	דמר סבר: [רבי שמעון]																							◇	קה:
פטור	ומר סבר: [רבי יוסי]																							◇	קה:
אבל בד' וה' איברין - דברי הכל חייב על כל אבר ואבר.	[דברי הכל]																							■	קה:
ופליגא דעולא																								■	קה:
הכל מודים במוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ שחייב, לא נחלקו אלא במוקטרי בחוץ שחסרו והעלו בחוץ	דאמר עולא:																							◇	קה:
פטור	דמר סבר: [רבי יוסי]																							◇	קה:
חייב.	ומר סבר: [רבי שמעון]																							◇	קה:
הכל מודים במוקטרי חוץ שחסרו והעלו בחוץ שהוא פטור, לא נחלקו אלא במוקטרי פנים שחסרו והעלו בחוץ	איכא דאמרי, אמר עולא:																							◇	קה:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator												
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קט.	
פטור	דמר סבר: [רבי יוסי]									◆	■		קה:	
חייב.	ומר סבר: [רבי שמעון]									◆	■		קה:	
ופליגי דאבוה דשמואל אלישנא קמא דעולא										■		◇	קה:	
כמאן מהדרין פוקעין לגבי - מזבח, כמאן? דלא כר' יוסי.	דאמר אבוה דשמואל:									■	■	◇	קה:	
ואינו חייב עד שיעלה כו'.												■	קה: <	
מאי טעמא דרבי יוסי? דכתיב: (בראשית ה) ויבן נח מזבח לה'.	רב הונא:											■	קה:	
מ"ט דר"ש? דכתיב: (שופטים יג) ויקח מנוח את גדי העזים ואת המנחה ויעל על הצור לה'.	רבי יוחנן:											■	קה:	
ואידך נמי והכתיב: ויבן מזבח לה'!										⚡			קה:	
ההוא גובהה בעלמא.	[רבי שמעון]											!	קה: ◇	
ואידך נמי הא כתיב: ויקח מנוח												⚡	קה:	
הוראת שעה היתה.	[רבי יוסי]											!	קה: ◇	
ואיבעית אימא: ה"ט דר"ש												■	קה:	
(ויקרא יז) מזבח פתח אהל מועד - ואין מזבח בבמה, לפיכך העלה על הסלע או על האבן - חייב.	כדתניא, ר"ש											■	קה:	
חייב, יצא מיבעי ליה												⚡	קה:	
ה"ק: לפיכך בשעת איסור הבמות העלה על הסלע או על האבן - חייב.												■	קה: ◇	
קרן וכבש וריבוע, מהו שיעכבו בבמה?	בעי רבי יוסי בר' חנינא:											▲	קה: ◇	
קרן וכבש וריבוע ויסוד, מעכבין בבמה גדולה ואין מעכבין בבמה קטנה.	א"ל רבי ירמיה, תניא:											■	קה: ◇	
אחד קדשים כשרין ואחד קדשים פסולין שהיה פסולין בקודש והקריבין בחוץ - חייב.												■	קט. מ	
המעלה כזית מן העולה ומאימוריה בחוץ - חייב.												■	קט. ט	
(ויקרא יז) אשר יעלה עולה או זבח - אין לי אלא עולה, מנין לרבות אימורי אשם ואימורי חטאת, ואימורי קדשי קדשים ואימורי קדשים קלים? ת"ל: זבח	ת"ר:											■	קה: ◇	
מנין לרבות הקומץ והלבונה והקטורת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח, והמנסך שלשת לוגין יין ושלשת לוגין מים? ת"ל: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא יביאנו, כל הבא לפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ												■	קה: ◇	
ואין לי אלא קדשים כשרים מנין לרבות פסולין, כגון הלן, והיוצא, והטמא, ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו, ושקבלו פסולין וזרקו את דמו, והניתנין למטה שנתנן למעלה והניתנין למעלה שנתנן למטה, והניתנין בחוץ שנתנן בפנים והניתנין בפנים שנתנן בחוץ, ופסח והטאת שנתנן שלא לשמן, מנין? ת"ל: לא יביאנו לעשות, כל המתקבל בפתח אהל מועד חייבין עליו בחוץ.												■	קה: ◇	
המעלה כזית מן העולה כו'.												■	קה: <	
עולה ואימוריה אין, שלמים ואימוריהן לא												■	קה: ◇	
תנינא להא דת"ר:												■	קה: ט	
עולה ואימוריה מצטרפין לכזית להעלותן בחוץ, ולחייב עליהן משום פיגול, נותר וטמא.	[ת"ר]											■	קה: ◇	
בשלמא העלאת עולה דכליל אין, שלמים לא, אלא פיגול ונותר וטמא מ"ט לא?												⚡	קה: ◇	
כל הפגולין מצטרפין וכל הנותרין מצטרפין	והא תנן:											■	קה: ◇	

<p> disputants-חולקים ♦ statement-מימרא ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>	<p> central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-קודמת של פיסקה < story-מעשה O </p>
<p>מקרא-key:</p>	

זבחים-השוחרט והמעלה	Talmud Navigator											
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קשיא פיגול אפיגול, קשיא נותר אנוther.									‡			קט.
פיגול אפיגול לא קשיא: כאן בפיגול, כאן במחשבת פיגול									!		◊	קט.
נותר אנוther לא קשיא: כאן בנותר, כאן בשניתותרו עד שלא נורק הדם, ומני? רבי יהושע היא									!		◊	קט.
כל הזבחים שבתורה, שנשתייר בהן כזית בשר וכזית חלב - זורק את הדם, חצי זית בשר וחצי זית חלב - אינו זורק את הדם, ובעולה חצי זית בשר וחצי זית חלב - זורק את הדם, מפני שכולה כלייל, ומנחה אפילו כולה קיימת - לא יזרוק.	דתניא, רבי יהושע:								■	!		קט.
מנחה מאי עבדתה?									‡			קט:
מנחת נסכים הבאה עם הזבח.	רב פפא:								!			קט:
הקומץ, והלבונה, והקטרת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, שהקטיר מאחת מהן כזית בחוץ - חייב	[רבנן]										♦ ■	קט:
פוסר, עד שיקריב את כולן.	רבי אלעזר:										♦ ■	קט:
וכלן שהקריבן בפנים, ושייר מהן כזית והקריבו בחוץ - חייב.											■	קט:
וכלן שחסרו כל שהו והקריבו בחוץ - פטור.											■	קט:
המקריב קדשים ואימורים בחוץ - חייב.											■	קט:
המקטיר כזית קטורת בחוץ - חייב, חצי פרס בפנים - פטור.	ת"ר:										■ ◊	קט:
קס"ד מאי פטור? פטור זר, אמאי? הקטרה היא									‡		◊	קט:
מאי פטור? פטור ציבור.	רבי זירא אמר רב חסדא אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב:								!		◊	קט:
אי קשיא לי הא קשיא לי	רבי זירא:								‡		◊	קט:
בהא אפילו ר' אלעזר מודה	הא דאמר רב עלה:								■ ‡		◊	קט:
דהא ר' אלעזר לאו הקטרה היא קאמר									‡			קט:
בהקטרה דהיכל דכולי עלמא לא פליגי, כי פליגי - בהקטרה דפנים	רבה:								!		◊	קט:
(ויקרא טז) מלא חפניו דוקא	דמר סבר: [רבי אלעזר]								♦ ■	!	◊	קט:
מלא חפניו לאו דוקא.	מ"ס: [רבנן]								♦ ■	!	◊	קט:
והא כי קא כתיבא חוקה, בהקטרה דפנים הוא דכתיב	א"ל אביי:								‡			קט:
בהקטרה דפנים כ"ע לא פליגי, כי פליגי - בהקטרה דחוץ	אלא אמר אביי:								!		◊	קט:
ילפינן פנים מחוץ	מר סבר: [רבי אלעזר]								♦ ■	!	◊	קט:
לא ילפינן.	ומ"ס: [רבנן]								♦ ■	!	◊	קט:
השתא חוץ מחוץ לא ילפי רבנן, פנים מחוץ מיבעי?	רבא:								‡		◊	קט:
מה היא?									^			קט:
יכול המעלה פחות מכזית קומץ ופחות מכזית אימורין, והמנסך פחות משלשת לוגין יין ופחות מג' לוגין מים, יהא חייב? תלמוד לומר: לעשות, על השלם חייב ואינו חייב על החסר	דתניא:								■	!	◊	קט:
והא פחות משלשת לוגין דאית בהו כמה זיתים, ולא ילפי רבנן חוץ מחוץ									!		◊	קט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-kev:	

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
כגון דקבעינהו שני חצאי פרס במנא	אלא אמר רבא:										!	◊	קט:		
קביעות מנא מילתא היא	מר סבר: [רבי אלעזר]									◆	■	!	◊	קי.	
לאו מילתא היא.	ומ"ס: [רבנן]									◆	■	!	◊	קי.	
השתא למאן דאמר: קביעותא דמנא ולא כלום הוא, קבע ששה לפר, ומשך מהן ארבעה והקריבן בחוץ - חייב, שהרי ראויין לאיל, ומשך מהן שלשה והקריבן בחוץ - חייב, שהרי ראויין לכבש, חסרו כל שהוא והקריבן בחוץ - פטור.	רבא:										■		◊	קי.	
ניסוך מהקטרה לא ילפי רבנן אף על גב דחוץ מחוץ לא ילפי, הקטרה מהקטרה ילפי אף על גב דפנים מחוץ.	רב אשי:											!	◊	קי.	
וכולן שחסרו.													■	קי.	
חסרון דחוץ שמה חסרון, או לא שמה חסרון? מי אמרינן: כיון דנפק איפסל להו, מה לי פסול יוצא מה לי פסול חסרון, או דילמא יוצא דאיתיה בעיניה אין, דליתיה בעיניה לא?	איבעיא להו:												◊	קי.	
פטור, עד שיקריב את כולן.	אביי, ת"ש: ר' אלעזר:											■	!	◊	קי.
מדר' אלעזר פשיט מר?	רבה בר רב חנן לאביי:												⚡	קי.	
בפירוש שמיע לי מיניה דרב, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דר' אלעזר אלא דאיתיה בעיניה, אבל בחסרון מודו ליה	אמר ליה: [אביי]											■	!	◊	קי.
לאו דחסר בחוץ.													!	קי.	
לא, דחסר בפנים.													⚡	קי.	
וכולן שחסרו כלשהו והקריבן בחוץ - פטור	ת"ש:											■	!	◊	קי.
לאו דחסר בחוץ.													!	קי.	
לא, דחסר בפנים.													⚡	קי.	
המקריב קדשים.													■	קי.	
אמאי? והאיכא חציצה													⚡	קי.	
כשהפכן.	שמואל:												!	קי.	
אפילו תימא שלא הפכן, והא מני? רבי שמעון היא	רבי יוחנן:												!	קי.	
אפילו העלו על הסלע או על האבן - חייב.	דאמר: [רבי שמעון]												■	קי.	
מין במינו אינו חוצץ.	רב:												!	קי.	
מנחה שלא נקמצה והקריבה בחוץ - פטור.													■	קי.	
קמצה וחזר קומצה לתוכה והקריבו בחוץ - חייב.													■	קי.	
ואמאי? ליבטלי שירים לקומץ.													⚡	קי.	
נאמרה הקטרה בקומץ ונאמרה הקטרה בשירים, מה הקטרת קומץ - אין קומץ מבטל חבירו, אף הקטרת שירים - אין שירים מבטלין קומץ.	רבי זירא:												!	קי.	
הקומץ והלבונה שהקריב את אחד מהן בחוץ - חייב	[רבנן]												◆	קי.	
פטור, עד שיקריב את השני.	רבי אלעזר:												◆	קי.	
אחד בפנים ואחד בחוץ - חייב.													■	קי.	

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	■ מימרא-statement ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שני בזיכי לבונה שהקריב את אחד מהם בחוץ - חייב	[רבנן]										◆	■
פטר, עד שיקריב את השני.	רבי אלעזר:										◆	■
אחד בפנים ואחד בחוץ - חייב.												■
קומץ מהו שיתיר כנגדו בשירים? מישראל שרי או קלושי מיקלש?	בעי ר' יצחק נפחא:										^	◇
אליבא דמאן?											^	
אי אליבא דרבי מאיר											!	
מפגלין בחצי מתיר	דאמר: [רבי מאיר]										■	!
מישראל שרי?											ז	◇
אי אליבא דרבנן											!	
אין מפגלין בחצי מתיר	דאמרי: [רבנן]										■	!
לא מישראל שרי ולא מקלש קליש											ז	◇
אלא אליבא דרבי אלעזר											!	
ר"א כרבנן סבירא ליה											ז	◇
אין מפגלין בחצי מתיר	דאמר: [רבי אלעזר]										■	ז
לא אליבא דרבנן דהכא											!	◇
מאי? מישראל שרי או קליש מקלש?											^	
תיקו.												■
הזורק מקצת דם בחוץ - חייב.												■
אף המנסך מי החג בחג בחוץ - חייב.	רבי אלעזר:											■
שרי הדם שהקריבו בחוץ - חייב.	רבי נחמיה:											■
ומודה רבי אלעזר בדמים	רבא:											■
ממקום שפסק הוא מתחיל.	דתניא, רבי אלעזר ורבי שמעון:											■
אף המנסך מי החג בחג בחוץ.	רבי אלעזר:											■
רבי אלעזר בשטת רבי עקיבא רבו אמרה דאמר: ניסוך המים דאורייתא	רבי יוחנן משום רבי מנחם יודפאה:											■
(במדבר כט לא) ונסכיה - בשני ניסוכים הכתוב מדבר, אחד ניסוך המים ואחד ניסוך היין.	דתניא, רבי עקיבא:											■
אי מה להלן שלשת לוגין, אף כאן שלשת לוגין? והא ר"א מי החג קאמר אי מה להלן בשאר ימות השנה, אף כאן בשאר ימות השנה, ור"א בחג קאמר?	ריש לקיש לר' יוחנן:											ז
אישתמטתיה הא דאמר רבי אסי											○	◇
עשר נטיעות, ערבה, וניסוך המים - הלכה למשה מסיני.	דאמו דרבי אסי אמר רבי יוחנן משום רבי נחוניא											○
המנסך שלשת לוגין מים בחג בחוץ - חייב	תנו רבנן: [רבנן]											■

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
אם מלאן לשם חג - חייב.	רבי אלעזר:											■	◊
מאי בינייהו?												⚡	
ביש שיעור במים קמיפלגי.	רב נחמן בר יצחק:											!	◊
בקרבן נסכים במדבר פליגי.	רב פפא:											!	◊
בלמדין ניסוך המים מניסוך היין פליגי.	רבינא:											!	◊
המנסך שלשה לוגין יין בחוץ - חייב	ת"ר: [ת"ק]											◆	■
והוא שקדשן בכלי.	רבי אלעזר בר"ש:											◆	■
מאי בינייהו?												⚡	
בירוצי מידות איכא בינייהו.	רב אדא בריה דרב יצחק:											!	◊
קרבו נסכים בבמה איכא בינייהו, ובפולגתא דהני תנאי	רביה בריה דרבא:											!	◊
במת יחיד אינה צריכה נסכים, דברי רבי	דתניא: [רבי]											◆	■
טעונה נסכים.	הכמים:											◆	■
והני תנאי כהני תנאי												■	
(במדבר טו) כי תבאו - להטעינה נסכים בבמה גדולה הכתוב מדבר, אתה אומר: בבמה גדולה, או אינו אפי' בבמה קטנה? כשהוא אומר: (במדבר טו) אשר אני נותן לכם, בבמה הנוהגת לכולכם הכתוב מדבר, דברי רבי ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]											◆	■
כי תבאו - להטעינה נסכים בבמה קטנה הכתוב מדבר, אתה אומר: לבמה קטנה, או אינו אלא לבמה גדולה? כשהוא אומר: אל ארץ מושבותיכם, הרי בבמה הנוהגת בכל מושבות הכתוב מדבר	רבי עקיבא:											◆	■
כשתמצא לומר, לדברי רבי ישמעאל - לא קרבו נסכים במדבר	[רבי ישמעאל]											■	◊
ולדברי ר"ע - קרבו נסכים במדבר.	[רבי עקיבא]											■	◊
שירי הדם שהקריבן בחוץ - חייב.	רבי נחמיה:											■	<
תנא רבי נחמיה כדברי האומר: שירי הדם מעכבין.	רבי יוחנן:											■	◊
שירי הדם שהקריבן בחוץ - חייב	מיתובי, רבי נחמיה:											⚡	◊
והלא שירי הדם שירי מצוה הם	אמר לו רבי עקיבא:											⚡	◊
איברין ופדרין יוכיחו, שהן שירי מצוה והמקריבן בחוץ - חייב	אמר לו: [רבי נחמיה]											!	⚡
לא, אם אמרת באיברים ופדרים שהן תחלת עבודה, תאמר בשירי הדם שהן סוף העבודה?	אמר לו: [רבי עקיבא]											⚡	◊
ואם איתא, לימא ליה: הני נמי מעכבין												⚡	◊
תיובתא.												■	
מחלוקת בשיריים הפנימיים, אבל בשיריים החיצונים דברי הכל לא מעכבי	והשתא דאמר רב אדא בר אהבה:											■	◊
כי קאמר רבי נחמיה - בשיריים הפנימיים, כי תניא היא - בשיריים החיצונים.												■	◊
אי הכי נימא ליה כי אמרי אנא בפנימיים												⚡	

<p> disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- story מעשה- </p>	<p> ■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof </p>
<p> central point for summary and review insertion of an earlier segment </p>	
<p>מקרא-kev:</p>	

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator																					
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
אלא לדבריו דר' עקיבא קאמר.																					!	◇	
המולק את העוף בפנים והעלה בחוץ - חייב, מלק בחוץ והעלה בחוץ - פטור.																							■
השוחט את העוף בפנים והעלה בחוץ - פטור, שחט בחוץ והעלה בחוץ - חייב.																							■
נמצא דרך הכשירו בפנים פטורו בחוץ, דרך הכשירו מבחוץ פטורו בפנים																							■
כל שחייבין עליו בחוץ - חייבין על כיוצא בו בפנים שהעלה בחוץ, חוץ מן השוחט בפנים ומעלה בחוץ.	רבי שמעון:																						■
האי הכשירו, חיובו הוא																							?
תני: חיובו.																							!
ר"ש אומר וכו'.																							■
אהיכא קאי?																							^
אילימא ארישא קאי:																							!
המולק עוף בפנים והעלה בחוץ - חייב, מלק בחוץ והעלה בחוץ - פטור	[רישא][ת"ק]																						!
כי היכי דבפנים מיחייב עליו, בחוץ נמי מיבעי	ואמר ליה ר"ש:																						!
כל שחייבין עליו בפנים, חייבין בחוץ מיבעי ליה																							?
ואלא כי היכי דבחוץ לא מיחייב, בפנים נמי לא מיחייב																							!
כל שאין חייבין עליו בחוץ אין חייבין עליו בפנים מיבעי ליה																							?
אלא אסיפא קאי:																							!
השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ - פטור, שחט בחוץ והעלה בחוץ - חייב	[סיפא][ת"ק]																						!
כי היכי דבפנים לא מיחייב, בחוץ נמי לא מיחייב	ואמר ליה ר"ש:																						!
כל שאין חייבין עליו בפנים, אין חייבין בחוץ מיבעי ליה																							?
אלא כי היכי דבחוץ מיחייב, בפנים נמי מיחייב																							!
חוץ מן השוחט בפנים והמעלה בחוץ	הא קתני:																						?
שחיתת לילה בבהמה איכא בינייהו	זעירי:																						!
וכן השוחט בהמה בלילה בפנים והעלה בחוץ - פטור, שחט בלילה בחוץ והעלה בחוץ - חייב	והכי קאמר: [ת"ק]																						!
כל שחייבין עליו בחוץ - חייבין על כיוצא בו בפנים והעלה בחוץ, חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ.	רבי שמעון:																						!
קבלה בכלי חול איכא בינייהו	רבא:																						!
וכן המקבל בכלי חול בפנים והעלה בחוץ - פטור, המקבל בכלי חול בחוץ והעלה בחוץ - חייב	והכי קאמר: [ת"ק]																						!
כל שחייבין עליו בחוץ - חייבין על כיוצא בו בפנים והעלו בחוץ, חוץ מן השוחט עוף בפנים והעלה בחוץ.	רבי שמעון:																						!
המולק עוף בפנים והעלו בחוץ - חייב, מלק בחוץ והעלה בחוץ - פטור	והשתא דתני אבוח דשמואל: [ת"ק]																						◆
מיחייב	רבי שמעון:																						◆

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-kev:</p>	

זבחים-השוחט והמעלה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	
כל שחייבין עליו בפנים והעלה בחוץ - חייבין עליו בחוץ.	ר"ש התם קאי, ותני:											!	◇	קיא:
חטאת שקבל דמה בכוס אחד, נתן בחוץ וחזר ונתן בפנים, בפנים וחזר ונתן בחוץ - חייב, שכולו ראוי בפנים.														קיא:
קבל דמה בשתי כוסות, נתן שניהם בפנים - פטור, שניהם בחוץ - חייב, אחד בפנים ואחד בחוץ - פטור, אחד בחוץ ואחד בפנים - חייב על החיצון והפנימי מכפר														קיא:
למה הדבר דומה? למפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואח"כ נמצאת הראשונה, והרי שתיהן עומדות, שחט שתיהן בפנים - פטור, שתיהן בחוץ - חייב, אחת בפנים ואחת בחוץ - פטור, אחת בחוץ ואחת בפנים - חייב על החיצונה והפנימית מכפרת כשם שדמה פוטר את בשרה, כך היא פוטרת את בשר חבירתה.														קיא:
בשלמא בחוץ וחזר ונתן בפנים, שכולו ראוי לבוא בפנים, אבל בפנים וחזר ונתן בחוץ שריים ניהנו												!	◇	קיא:
הא מני? רבי נחמיה היא	אמרי:											!		קיא:
שירי הדם שהקריבן בחוץ - חייב.	דאמר: [רבי נחמיה]											!	◇	קיא:
אי רבי נחמיה, אימא סיפא:												!		קיא:
קבל דמה בשני כוסות, נתן שניהם בפנים - פטור, שניהם בחוץ - חייב, אחד בפנים ואחד בחוץ - פטור	[סיפא]											!	◇	קיא:
שירי הדם שהקריבן בחוץ - חייב	והאמר רבי נחמיה:											!	◇	קיא:
מאן תנא דפליג עליה דרבי אלעזר ברבי שמעון	אמרי:											!	◇	קיא:
כוס עושה דחוי לחבירו	דאמר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]											!	◇	קיא:
רבי נחמיה הוא.												!	◇	קיא:
למה הדבר דומה? למפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת הראשונה.														קיא:
למה הדבר דומה למה לי? הא מני? רבי היא														קיא:
אבודה בשעת הפרשה - מתה	דאמר: [רבי]													קיא:
טעמא דאבדה, הא הפריש שתי חטאות לאהריות - חדא מינייהו מעיקרא עולה היא, וכדרב הונא אמר רב	והכי קאמר:													קיא:
אשם שניתק לרעייה ושחטו סתם - כשר לעולה.	דאמר רב הונא אמר רב:													קיא:
מי דמי? התם אשם זכר ועולה זכר, אבל חטאת נקבה היא														קיא:
בשעיר נשיא.	רבי חייא מיוסתיניא:													קיא:
הדרן עלך השוחט והמעלה														קיא:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment Oמעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ
פרת חטאת ששחטה חוץ מגתה, וכן שער המשתלח שהקריבו בחוץ - פטור, שנאמר: (ויקרא יז) ואל פתח אהל מועד לא הביאו, כל שאין ראוי לבא אל פתח אהל מועד אין חייבין עליו.														■
הרובע והנרבע, והמוקצה והגעבד, והמחיר והאתנן, והכלאים, והטרפיה ויוצא דופן, שהקריבן בחוץ - פטור, שנאמר: (ויקרא יז) לפני משכן ה', כל שאין ראוי לבא לפני משכן ה' אין חייבין עליו.														■
בעלי מומין, בין בעלי מומין קבועין בין בעלי מומין עוברין שהקריבן בחוץ - פטור	[חכמים]													◆
בעלי מומין קבועין - פטור, בעלי מומין עוברין - עוברין בלא תעשה.	רבי שמעון:													◆
תורים שלא הגיע זמנן, ובני יונה שעבר זמנן שהקריבן בחוץ - פטור	[חכמים]													◆
בני יונה שעבר זמנן - פטור, ותורים שלא הגיע זמנן - בלא תעשה.	רבי שמעון:													◆
אותו ואת בנו, ומחוסר זמן - פטור	[חכמים]													◆
הרי זה בלא תעשה, שהיה ר"ש אומר: כל שהוא ראוי לבא לאחר זמן - ה"ז בלא תעשה ואין בו כרת כל שאין בו כרת אין בו לא תעשה.	רבי שמעון:													◆
מחוסר זמן - בין בגופו בין בבעליו, ואיזהו מחוסר זמן בבעליו? הזב והזבה והיולדת והמצורע, שהקריבו חטאתם ואשמם בחוץ - פטורין, עולותיהן ושלמיהן בחוץ - חייבין.	חכמים:													■
המעלה מבשר חטאת, מבשר אשם, מבשר קדשי קדשים, מבשר קדשים קלים, ומותר העומר, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות, והיוצק, והבולל, והפותת, והמולח, והמניף, והמגיש, והמסדר את השולחן, והמטיב את הנרות, והקומץ, והמקבל דמים, בחוץ - פטור, ואין בהם לא משום זרות, ולא משום טומאה, ולא משום מחוסר בגדים, ולא משום שלא רחוק ידים ורגלים.														■
עד שלא הוקם המשכן - היו הבמות מותרות, ועבודה בכורות, ומשהוקם המשכן - נאסרו הבמות, ועבודה בכהנים - קדשי קדשים נאכלין לפני מן הקלעים, וקדשים קלים בכל מחנה ישראל.														■
באו לגלגל הותרו הבמות קדשי קדשים נאכלין לפני מן הקלעים, וקדשים קלים בכל מקום.														■
באו לשליה נאסרו הבמות, ולא היה שם תקרה, אלא בית אבנים בלבד מלמטן ויריעות מלמעלן, והיא היתה מנוחה - קדשי קדשים נאכלין לפני מן הקלעים, וקדשים קלים ומעשר שני בכל הרואה.														■
באו לנוב וגבעון הותרו הבמות - קדשי קדשים נאכלין לפני מן הקלעים, קדשים קלים בכל ערי ישראל.														■
באו לירושלים נאסרו הבמות, ולא היה להן עוד היתר, והיא היתה נחלה - קדשי קדשים נאכלין לפני מן הקלעים, קדשים קלים ומעשר שני לפני מן החומה.														■
כל הקדשים שהקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות מבחוץ - הרי אלו בעשה ולא תעשה וחייבין עליהן כרת														■
הקדישן בשעת היתר הבמות והקריבן בשעת איסור הבמות בחוץ - הרי אלו בעשה ולא תעשה ואין חייבין עליהן כרת														■
הקדישן בשעת איסור הבמות והקריבן בשעת היתר הבמות - הרי אלו בעשה ואין בהן לא תעשה.														■
ואלו קדשים קרבין במשכן - קדשים שהוקדשו למשכן, קרבנות ציבור קרבין במשכן, וקרבנות היחיד בבמה, קרבנות היחיד שהוקדשו למשכן - יקריבו במשכן, ואם הקריבן בבמה - פטור.														■
ומה בין במת יחיד לבמת ציבור? סמיכה ושחיטת צפון, ומתן סביב, ותנופה והגשה														■
אין מנחה בבמה, וכיהון ובגדי שרת, וכלי שרת וריח ניחוח, ומחיצה לדמים, וריחוף ידים ורגלים, אבל הזמן, הנותר והטמא - שוין בזה ובוזה.	רבי יהודה:													■
מאי חוץ מגתה?														◆
חוץ ממקום הבדוק לה.	ריש לקיש:													◆
והלא כל א"י בדוקה היא	אמר לו רבי יוחנן:													◆
כגון ששחטה לפני מן החומה.	אלא א"ר יוחנן:													◆
ולוקמה כגון ששחטה חוץ לחומה שלא כנגד הפתח														◆
שחטה שלא כנגד הפתח - פסולה, שנאמר: (במדבר יט) ושחט והזה, מה הזאתה כנגד הפתח, אף שחיתתה כנגד הפתח	דאמר רב אדא בר אבהו:													◆

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
<p>מקרא-key:</p>	

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכי תימא דלא מקיש												!	קיג
שרפה שלא כנגד הפתח - רבי יוחנן אמר: פסולה	והא אתמר: [רבי יוחנן]											!	קיג
כשרה	רבי אושעיא:											!	קיג
ר' יוחנן אמר פסולה, ושרף והוה	[רבי יוחנן]											!	קיג
ורבי אושעיא אמר כשרה, אמר קרא (במדבר יט) על פרשה ישרף - מקום שפורשת למיתה שם תהא שריפתה	[רבי אושעיא]											!	קיג
לא מיבעיא קאמר, לא מיבעיא חוץ לחומה דרחוקי רחקה, אלא אפי' לפני מן החומה דקרובי קרבה ואימא תתכשר, קמ"ל.	אמרי:											!	קיג
והלא כל א"י בדוקה היא.	אמר מר, אמר לו רבי יוחנן:											!	קיג
במאי קמיפלגי?												^	קיג
ירד מבול לא"י	מר סבר: [ריש לקיש]											!	קיג
לא ירד.	ומר סבר: [רבי יוחנן]											!	קיג
ושניהם מקרא אחד דרשו: (יחזקאל כב) בן אדם אמר לה את ארץ לא מטהרה היא לא גושמה ביום זעם	ר"נ בר יצחק:											!	קיג
אתמוהי מתמה קרא, ארץ מי לא מטהרה את? כלום ירדו עליך גשמים ביום זעם?	רבי יוחנן סבר:											!	קיג
כפשטיה, ארץ לא טהורה את, מי לא ירדו עליך גשמים ביום זעם?	ריש לקיש סבר:											!	קיג
חצירות היו בירושלים בניויות על גבי סלע ותחתיהן חלול, מפני קבר התהום, ומביאין נשים מעוברות ויולדות ומגדלות שם בניהם לפרה, ומביאין שוורים ועל גביהן דלתות, ותינוקות יושבין עליהן וכוסות של אבן בידם, ומלאו וישבו במקומן.	איתיביה ר"ל ר' יוחנן:											!	קיג
מעלה עשו בפרה.	רב הונא בריה דרב יהושע:											!	קיג
פעם אחד מצאו עצמות בלשכת דיר העצים, ובקשו לגזור טומאה על ירושלים	איתיבי רבי יוחנן לריש לקיש:											!	קיג
לא בושא וכלימה היא לנו שנגזור טומאה על עיר אבותינו? איה מתי מבול? איה מתי נבוכדנצר?	עמד רבי יהושע על רגליו ואמר:											!	קיג
מדקאמר הכי, לאו למימרא דלא הוון												!	קיג
ולטעמיה, הרוגי נבוכדנצר הכי נמי דלא הוון? אלא הוון והופנו, הכא נמי הוון והופנו.												!	קיג
הא איפני												!	קיג
נהי דאיפני מירושלים, מכלה א"י לא איפני.												!	קיג
איה מתי מבול? איה מתי נבוכדנצר? מאי לאו מדהני הוון, הני נמי הוון	איכא דאמרי, איתיביה ר"ל רבי יוחנן:											!	קיג
מידי אירי? הא כדאיתיה והא כדאיתיה.												!	קיג
(בראשית ז) מכל אשר בחרבה מתו בשלמא לדידי דאמינא ירד מבול לא"י, משום הכי מתו, אלא לדידך אמאי מתו?	איתיביה ריש לקיש לרבי יוחנן:											!	קיג
משום הבלא כדרב חסדא	[רבי יוחנן]											!	קיג
ברותחין קלקלו וברותחין נידונו, כתיב הכא: (בראשית ח) וישוכו המים, וכתיב התם (אסתר ז) וחמת המלך שככה.	דאמר רב חסדא:											!	קיג
מכל אשר בחרבה מתו בשלמא לדידי דאמינא לא ירד מבול לא"י, משום הכי הוי חרבה, אלא לדידך מאי חרבה?	איכא דאמרי, איתיביה רבי יוחנן לר"ל:											!	קיג
חרבה שהיתה מעיקרא.	[רבי יוחנן]											!	קיג

❖ חולקים-disputants
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ⚡ קושיא-challenge
 ? שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראיה-proof

מקרא-key:

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואמאי קרי ליה חרבה?											⚡	◇
כדרב חסדא											!	◇
בדור המבול לא נגזרה גזרה על דגים שבים, שנאמר: מכל אשר בחרבה מתו, ולא דגים שבים.	דאמר רב חסדא:										!	◇
בשלמא למ"ד לא ירד מבול לא"י, היינו דקם רימא התם, אלא למ"ד ירד, רימא היכא קם?											⚡	◇
גוריות הכניסו בתיבה.	רבי ינאי:										!	◇
לדידי חזי לי אורזילא דרימא בת יומא והוי כהר תבור, והר תבור כמה הויא? ארבעין פרסי, משכא דצואריה תלתא פרסי, מרבעתא דרישא פרסא ופלגא, רמא כבא וסכר ירדנא	והאמר רבה בר בר חנה:										⚡	◇
ראשו הכניסו לתיבה.	רבי יוחנן:										!	◇
מרבעתא דרישא פרסא ופלגא	והאמר מר:										⚡	◇
אלא ראש חוטמו הכניסו לתיבה.											!	◇
לא ירד מבול לא"י:	והא"ר יוחנן:										⚡	◇
לדברי ר"ל קאמר.											!	◇
והא קסגיא תיבה											⚡	◇
אמר ר"ל: קרניו קשרו בתיבה.	ריש לקיש:										!	◇
אנשי דור המבול ברותחין קלקלו וברותחין נידונו	והאמר רב חסדא:										⚡	◇
ולטעמין, תיבה היכי סגיא ועוד, עוג מלך הבשן היכא קאי? אלא נס נעשה להם, שנצטננו בצידי התיבה.											!	◇
ולר"ש בן לקיש, נהי נמי דירד מבול לא"י, והא לא פש											⚡	◇
למה נקרא שמה מצולה? שכל מתי מבול נצתללו שם	דאמר ריש לקיש:										⚡	◇
למה נקרא שמה שנער? שכל מתי מבול ננערו שם	רבי יוחנן:										⚡	◇
אי אפשר דלא אידבקו.											!	◇
למה נקרא שמה שנער? שמנערת עשיריה.	רבי אבהו:										⚡	◇
והא קחזינן דהון תלתא דרי											⚡	◇
לא משכי.											!	◇
כל האוכל מעפרה של בבל, כאילו אוכל בשר אבותיו.	רבי אמי:										⚡	◇
תנ"ה: כל האוכל מעפרה של בבל, כאילו אוכל בשר אבותיו											⚡	◇
כאילו אוכל שקצים ורמשים.	יש אומרים:										⚡	◇
וכן שעיר המשתלח.											⚡	◇
שעיר המשתלח לאו ראוי לאהל מועד											⚡	◇
(ויקרא יז) או קרבן - שומע אני אפילו קדשי בדיק הבית שנקראו קרבן, שנאמר: (במדבר לא) ונקרב את קרבן ה', ת"ל: ואל פתח אהל מועד לא הביאו, מי שראוי לבא לפתח אהל מועד, יצאו קדשי בדיק הבית שאינן ראויין לפתח אהל מועד יכול שאני אוציא את אלו ולא אוציא את שעיר המשתלח? ת"ל: לה', להוציא שעיר המשתלח שאינו מיוחד לה'	והתניא:										⚡	◇

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא ך question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
--	--

זבחים-פרת חטאת		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
לא קשיא: כאן קודם הגרלה, כאן לאחר הגרלה.													!	◇	קיג:
אחר הגרלה נמי האיכא וידוי													ך		קיג:
לא קשיא: כאן קודם וידוי, כאן לאחר וידוי.	אלא אמר רב מני:												!	◇	קיג: